

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

មេធាវីការពារក្តីប្រឆាំងទៅនឹងការដាក់ខ្លួននូវចម្លើយសាក្សី ខ្លួនស្ម័គ្រចិត្តផ្ទាល់មាត់

ដោយ អែន ហេនខែល, ទីប្រឹក្សាច្បាប់ មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

ថ្ងៃទី១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២

ប្រែសម្រួលដោយ វ៉ាន់ថាន់ ពៅដារ៉ូ

សហព្រះរាជអាជ្ញាកំពុងស្វែងរកការដាក់នូវចម្លើយសាក្សីចំនួន ១៣៥០ ជំនួសឱ្យសាក្សីផ្ទាល់មាត់ និងការសួរដេញដោលផ្ទាល់ក្នុងតុលាការក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ នៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា។ ចម្លើយសាក្សីប្រមាណ ៤០០ ក្នុងចំណោមចំនួនខាងលើត្រូវបានធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នមិនមែនតុលាការ នៅមុនពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះបានចាប់ផ្តើមដំណើរការ។^១ សហព្រះរាជអាជ្ញានិយាយថា សំណើសុំរបស់ខ្លួននឹងជួយដល់ការចាត់ចែងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌធ្ងន់ធ្ងរ និងការស្វែងរកការពិតឱ្យបានត្រឹមត្រូវប្រសិទ្ធិភាព។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានប្រឆាំងជំទាស់នឹងសំណើនេះ ដោយចោទថា រំលោភនឹងសិទ្ធិទទួលបានការកាត់ក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌។ ថ្មីៗនេះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួនជា បានប្តឹងជំទាស់ដោយអះអាងថា ចំនួនដ៏សន្លឹកសន្លាប់នៃចម្លើយសាក្សីនៅក្នុងបញ្ហានេះ ប្រភេទនៃព័ត៌មាននៅក្នុងចម្លើយសាក្សី ហើយទាក់ទងនឹងចម្លើយសាក្សីដែលប្រមូលដោយស្ថាប័នដែលមិនមែនតុលាការ ការខ្វះការបញ្ជាក់ជាផ្លូវការ គឺវាមិនស្របនឹងការអនុវត្តជាអន្តរជាតិដែលជ្រោមជ្រែងពីមុនៗ មកដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា។

^១ ខ្លាញ់ហេន មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ដែលបានប្រមូលចងក្រងឯកសារយ៉ាងច្រើនសន្លឹកសន្លាប់ដែលធ្វើឡើងដោយ និងទាក់ទងនឹងរបបខ្មែរក្រហម បានសម្ភាសកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហម និងសមាជិកគ្រួសាររបស់អ្នកទាំងនោះ រួមទាំងជនរងគ្រោះ ជាង១ម៉ឺននាក់នៅទូទាំងប្រទេស រវាងឆ្នាំ២០០០ ដល់២០០៧។ មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារ បានចាប់ផ្តើមពិនិត្យប្រវត្តិរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជានៅក្នុងសំណុំឯកសាររបស់ខ្លួន ដើម្បីរកឈ្មោះកន្លែងកំណើត និងព័ត៌មានមូលដ្ឋានផ្សេងទៀតទាក់ទងនឹងអតីតកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមរាប់ពាន់នាក់។ ក្រុមស្រាវជ្រាវបានធ្វើដំណើរពិធីកម្មយូរទៅខ្លាញ់ហេនដើម្បីស្វែងរកនិងសម្ភាសអ្នកទាំងនោះ។ ការរៀបរាប់អំពីកម្រោងជំរុញឱ្យមានការទទួលខុសត្រូវអាចរកបានតាម <http://www.dccam.org/Projects/Promoting/Promoting-Accountability.htm>

^២ សំណើបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ក្នុងការដាក់នៅចំពោះអង្គជំនុំជម្រះនូវប្រតិចារិក និងចម្លើយសាក្សីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ វាក្យខណ្ឌ ៣ (ថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២)។ សូមមើល អត្ថាធិប្បាយអ្នកជំនាញស្តីអំពីការដាក់ឯកសារច្បាប់ : ការទទួលយកនៃចម្លើយសាក្សីជំនួសឱ្យសាក្សីផ្ទាល់មាត់ អាចរកបានតាម <http://www.cambodiatribunal.org/blog/2012/07/expert-commentary-legal fillings-admissibility-witness-statements-lieu-oral-testimony> ។

កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានសួរសុខទុក្ខដល់សាក្សី និងកំណត់ត្រាការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជំនួសឱ្យសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់។ ដោយយល់ថា មានការខ្វះខាតនូវវិធានដែលអនុវត្តនៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា និងអនុញ្ញាតឱ្យមាន ការអនុវត្តបែបនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាលើកឡើងថា “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង គួរតែស្វែងរកការ ណែនាំពីវិធានផ្សេងៗ ដែលបង្កើតឡើងក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ ហើយប្រើវិធានទាំងនោះឱ្យស្របនឹងនីតិវិធី ដែលអនុវត្តនៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា”។^៣ កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ អង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចលើសំណើសុំនោះ។ អង្គជំនុំជម្រះ សម្រេចថា ខ្លួនមាន“ឆន្ទានុសិទ្ធិទូលំ ទូលាយ” ក្នុងការពិចារណាលើភស្តុតាងទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធ និងអាចបំភ្លឺផ្លូវដែលបានដាក់នៅចំពោះ មុខខ្លួននិងអនុញ្ញាតដោយវិធាន៧(៣) ក្នុងការបដិសេធរាលភស្តុតាងដែល ៖

- ក) មិនជាប់ពាក់ព័ន្ធ ឬជាការស្នើសុំជាន់គ្នា
- ខ) មិនអាចរកបានក្នុងរយៈពេលសមស្របណាមួយ
- គ) មិនសមស្របសម្រាប់បញ្ជាក់អង្គហេតុដែលជាគោលដៅនៃការស្នើសុំពិនិត្យភស្តុតាង
- ឃ) ច្បាប់មិនអនុញ្ញាត ឬ
- ង) មានចេតនាពន្យារពេលកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ឬគ្មានប្រយោជន៍។

ដោយកំណត់ថា សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការសួរដេញដោលតទល់គ្នាមិនមែនជាសិទ្ធិផ្តាច់មុខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងយល់ឃើញថា វិធានមួយចំនួនដែលតុលាការអន្តរជាតិអនុញ្ញាតឱ្យមានការដាក់ ចម្លើយសាក្សីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយពុំមានការសួរដេញដោលតទល់គ្នា ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់“តុល្យ ភាពសមស្របរវាងសិទ្ធិរបស់ចុងចោទក្នុងការទទួលបានការកាត់ក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងប្រសិទ្ធិភាព នីតិវិធី” នៅក្នុងបុព្វបទនៃឧក្រិដ្ឋកម្មធួនធ្ងរ។^៤

តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី (អាយ.ស៊ី.អិ.អាយ) និងរ៉ូនដា អនុញ្ញាតឱ្យមានការដាក់ចម្លើយសាក្សីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជំនួសឱ្យសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់ដែល “នឹងបង្ហាញ

^៣ សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាតាមវិធាន ៧២ ទាក់ទងនឹងការទទួលយកបាននូវចម្លើយសាក្សីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ នៅចំពោះមុខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង, វាក្យខណ្ឌ ៣៥ (ថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១) (ជាបន្តទៅមុខត្រូវបានហៅថា សំណើរបស់សហ ព្រះរាជអាជ្ញាតាមវិធាន ៧២) ។

^៤ សេចក្តីសម្រេចស្តីពីសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាតាមវិធាន ៧២ ទាក់ទងនឹងការទទួលយកបាននូវចម្លើយសាក្សីជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរ នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង, វាក្យខណ្ឌ ១៧, ២០ (ថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២) (ជាបន្តទៅមុខត្រូវបាន ហៅថា សេចក្តីសម្រេចថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា) ។

អំពីអង្គហេតុជាជាន់បង្ហាញអំពីអំពើនឹងការប្រព្រឹត្តរបស់ជនជាប់ចោទដូចដែលបានចោទប្រកាន់ នៅក្នុង ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ» ។ ខ្ញុំហាហា វិធាន៧២ស្ទួន របស់ អាយ.ស៊ី.ធី.វ៉ាយ កំណត់បញ្ជីនៃ កត្តាមួយចំនួនដែលកំរិតដល់ និងប្រឆាំងនឹងការស្នើសុំ ។ អនុវិធាន (ខ) កំណត់នូវទម្រង់មួយចំនួន ដែលតម្រូវ ប្រសិនបើការស្នើសុំទទួលយកឯកសារ ត្រូវបានទទួលយកទៅធ្វើការពិចារណាដោយ សមស្រប រួមមានសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលធ្វើឡើងដោយសាក្សីដែលខ្លឹមសារនៃ ចម្លើយរបស់ខ្លួន គឺពិត និងត្រឹមត្រូវហើយសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីសំណាក់សាក្សីដែល ទទួលបានការអនុញ្ញាតយ៉ាងត្រឹមត្រូវមានការបញ្ជាក់ពីស្ថានភាពផ្សេងៗ ដែលចម្លើយសាក្សីត្រូវបានធ្វើ ឡើងហើយអនុវិធាន(គ) បែងចែក ក្រោយពីស្តាប់ខ្លឹមសាររបស់ក្រុមការងារនៃកត្តាមួយចំនួនដែលមាន ក្នុងបញ្ជីនៃអនុវិធាន(ក) អង្គជំនុំជម្រះនឹងសម្រេចថា តើត្រូវតម្រូវ ឬមិនតម្រូវឱ្យសាក្សីមកបង្ហាញ ខ្លួននៅចំពោះតុលាការសម្រាប់ការសួរដេញដោលតទល់គ្នាលើចម្លើយរបស់សាក្សីនោះ ។

ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា លើកហេតុដល់ថា ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុង តុលាការកម្ពុជា សម្រេចយកកត្តាមួយចំនួនដើម្បីធ្វើការថ្លឹងថ្លែងទាំងលើការកំរិត ទាំងលើការជំទាស់ ការស្នើសុំទទួលយកឯកសារតាមវិធាន ៧២ស្ទួន (ក) របស់ អាយ.ស៊ី.ធី.វ៉ាយ នោះ ខ្លួនត្រូវ អនុវត្តយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវការកម្រិតក្នុងអនុវិធាន (ខ) និង (គ) ដោយសារថាអនុវិធានទាំងនេះ “គឺជា ចំណុចស្នូលនៅក្នុងរបបតតិយុត្តិ ដែលមានគោលដៅធ្វើឱ្យដំណើរការមានការប្រទាក់ក្រឡាគ្នាក្នុងការ អនុវត្ត” ។ ក្រុមមេធាវីនេះនិយាយថា ប្រសិនបើការកម្រិតទាំងនេះ នឹងត្រូវយកមកអនុវត្តមែននោះ ចម្លើយសាក្សីរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាស្ទើរតែទាំងអស់នឹងត្រូវច្រានចោលជាមិនខាន ។

ក្រុមមេធាវីនេះសង្កត់ធ្ងន់ថាតាមដែលខ្លួនដឹងគ្មាននីតិវិធីអន្តរជាតិសម្រាប់ទម្រង់កម្មវិធីនៃការ មួយទទួលយល់ព្រមលើសក្តីកម្មលាយលក្ខណ៍អក្សរធ្វើជាភស្តុតាង ដូចនឹងទំហំដែលប្រហាក់ប្រហែលនឹង សំណើសុំរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានោះទេ ។ ខ្ញុំហាហា ក្រុមមេធាវីនេះនិយាយថា ខ្លួនពុំបានរកឃើញ រឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិណាមួយដែលភាគីមួយ“ស្វែងរកការដាក់ជូននូវចម្លើយសាក្សីបែបនេះ ច្រើន ជាង ១៣០ នៅក្នុងសំណើសុំមួយនោះទេ” ។ ខ្លួនអះអាងថា បែបបទនៅក្នុងវិធាន ៧២ស្ទួន របស់ អាយ.ស៊ី.ធី.វ៉ាយ ដែលប្រមើមើលពីការកំណត់ទទួលយកភស្តុតាងក្រោមអនុវិធាន(ក) គឺអនុវត្តតាម យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនដោយមានការសួរដេញដោលតទល់គ្នាតាមអនុវិធាន (គ) ដែល“បង្ហាញឱ្យឃើញថា អ្នក ធ្វើសេចក្តីព្រាងពុំបានគិតដល់សំណើឱ្យមានការទទួលយកចម្លើយសាក្សីច្រើនបែបនេះ ដោយមិនកោះ

^៤ ការឆ្លើយតបបឋមទៅនឹងសំណើបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ក្នុងការដាក់នៅចំពោះអង្គជំនុំជម្រះនូវប្រតិចារិក និងចម្លើយសាក្សី ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ វាក្យខណ្ឌ ៥ (ថ្ងៃទី៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២) ។

ហៅសាក្សីដូរលំទ្រមកធ្វើសក្ខីកម្មនោះទេ» ។ ខ្លួនអះអាងថា ភាពមិនអាចទ្រទ្រង់មានការសួរដេញដោល តទល់គ្នា គឺជាដលវិបាកដែលមិនអាចជៀសវាងបាននៃ“ ចំនួនឯកសារភស្តុតាងដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក” ដែលខាងសហព្រះរាជអាជ្ញាព្យាយាមដាក់បញ្ចូល ។

ក្រុមមេធាវីការពារក្តីជំទាស់ជាប់នៃមលើខ្លឹមសារនៃចម្លើយសាក្សី ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញា ព្យាយាមស្នើសុំ ដោយអះអាងថា ខ្លឹមសារជាច្រើនគឺមិនអាចទទួលយកបានទេ បើយោងតាមការ អនុវត្តនៅ អាយ.ស៊ី.អិ.អាយ ពីព្រោះការសួរដេញដោលតទល់គ្នាគឺជាចាំបាច់ចំពោះចម្លើយសាក្សីដែល នឹងត្រូវប្រើសម្រាប់“ អំពើល្មើសដែលនៅជិតបំផុតនឹងជនជាប់ចោទ” ឬ“ បញ្ហាជាក់ស្តែងរវាងភាគី...” ។ លើសពីនេះទៀត ក្រុមមេធាវីនេះនិយាយថា ផ្នែកខ្លះនៃចម្លើយសាក្សីគឺពុំអាចនិយាយ ដល់អំពើ ឬ ការប្រព្រឹត្តរបស់ជនជាប់ចោទ និងថាដោយហេតុផលដូច្នោះគឺមិនអាចទទួលយកបាន ដោយគ្មានការ តាក់តែងសេចក្តីដែលស្តីពេលវេលាយ៉ាងច្រើននោះទេ ។

ទាក់ទងនឹងចម្លើយសាក្សី ដែលធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នដែលនៅក្រៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុង តុលាការកម្ពុជា ដូចជាអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកស្រាវជ្រាវ ក្រុមមេធាវី នួន ជា អះអាងថា ចម្លើយសាក្សីក្នុងប្រភេទនេះទាំងអស់គឺមិនអាចទទួលយកបានទេ ពីព្រោះមិនឆ្លើយតបបាននឹងលក្ខខណ្ឌ តម្រូវដែលបញ្ជាក់ជាផ្លូវការតាមវិធាន៧២ស្តង់ដារ(ខ) ។

^b ស្តង់ដារ វាក្យខណ្ឌ ៣, ៧ ដើមទំព័រ ១៨ ។

^f ស្តង់ដារ វាក្យខណ្ឌ ១២, ១៥, ១៨-២២ ។ សូមមើល រាជអាជ្ញា ប្រឆាំងនឹង កើរសិក, សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ IT-04-81-T សេចក្តីសម្រេចស្តីពីសំណើសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាសម្រាប់ទ្រទ្រង់យកភស្តុតាង អនុលោមតាមវិធាន៧២ ស្តង់ដារ វាក្យខណ្ឌ១២, ១៤ (អង្គជំនុំជម្រះ, ថ្ងៃទី២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨) (ទាក់ទងនឹង “ភាពនៅជិតបំផុតនឹងជនជាប់ចោទ” ឬ“ បញ្ហាជាក់ស្តែងរវាងភាគី”) ។

^d ការឆ្លើយតបបឋម, វាក្យខណ្ឌ ៤០, ៤៦ ។ វិធាន ៧២ ស្តង់ដារ(ខ) របស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គេ ស្លាវី ថែមយ៉ាងពេលលេញ : ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះសម្រេចមិនចាំបាច់ទ្រទ្រង់ភស្តុតាងសាក្សីក្នុងសវនាការ ចម្លើយលាយលក្ខណ៍ តាមវិធាននេះត្រូវទទួលយកបានប្រសិនបើចម្លើយនេះមានភ្ជាប់មកជាមួយនូវសេចក្តីប្រកាសរបស់អ្នក ដែលផ្តល់ចម្លើយដែលខ្លឹមសារ នៃចម្លើយគឺ ពិត និងត្រឹមត្រូវតាមការយល់ដឹង និងការជឿជាក់របស់អ្នកផ្តល់នោះ និង

- (១) សេចក្តីប្រកាសនេះធ្វើឡើងនៅចំពោះមុខ :
  - (ក) អ្នកដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសាក្សីចំពោះសេចក្តីបែបនេះ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងនីតិវិធីរបស់រដ្ឋនោះ ឬ
  - (ខ) មន្ត្រីអធិបតីដែលតែងតាំងដោយនាយកក្រុមប្រឹក្សារបស់តុលាការសម្រាប់គោលបំណងនោះ
- (២) អ្នកដែលធ្វើសាក្សីលើសេចក្តីប្រកាសបញ្ជាក់អះអាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ :
  - (ក) ថាអ្នកដែលផ្តល់ចម្លើយគឺជាអ្នកដែលមានអត្តសញ្ញាណនៅក្នុងចម្លើយនោះ
  - (ខ) ថាអ្នកដែលផ្តល់ចម្លើយបានថ្លែងថា ខ្លឹមសារចម្លើយលាយលក្ខណ៍អក្សរគឺពិត និងត្រឹមត្រូវតាមការយល់ដឹង និងការ ជឿជាក់របស់ខ្លួន

អនុវិធាននេះ “ចែងពីរបៀបដែលខ្លឹមសារនៃចម្លើយ សាក្សីត្រូវតែអាចបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវ ដោយសាក្សីខ្លួនឯង” ។^{៤៤} សេចក្តីប្រកាសរបស់សាក្សីគឺប្រើប្រាស់បំណងដូចគ្នានឹង “សេចក្តីបញ្ជាក់ផ្ទាល់ មាត់របស់សាក្សី ប្រសិនបើសាក្សីនោះមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ”^{៥០} ហើយថា “ភាគីទាំង អស់មិនត្រូវបានកម្រិតក្នុងការធានាការបញ្ជាក់ឲ្យពិតប្រាកដ ដោយមន្ត្រីដែលចាត់ឲ្យធ្វើការងាររបស់ តុលាការនោះទេ ក៏ប៉ុន្តែសេចក្តីប្រកាសនោះត្រូវធ្វើឡើងដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងនីតិវិធីរបស់ រដ្ឋមួយ” ។^{៥១} យោងតាមយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការអាយ.ស៊ី.អ៊ី.វ៉ាយ ទម្រង់បែបបទរបៀបនេះ គឺ ត្រូវតែធ្វើ គឺថា “វាគឺអាចអនុញ្ញាតបានសម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការទទួល យកការផ្តល់ចម្លើយ សាក្សីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ តាមវិធាន ៧២ស្ទួន លើកណាបានបញ្ចប់តាមលក្ខខណ្ឌផ្លូវការតាម វិធាន ៧២ស្ទួន(ខ), ដូចនៅវិញ ចម្លើយសាក្សីមិនទទួលបាននូវការអនុញ្ញាតពេញលេញ ប្រសិនបើ មិនបំពេញបានតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ” ។^{៥២} ទោះបីជាយ៉ាងដូច្នោះក៏ដោយ នៅមានការ លើកលែងក្នុង ការទទួលយកចម្លើយសាក្សីរបស់អ្នកដែលរកមិនឃើញប្រសិនបើតុលាការ “យល់ឃើញថា ក្នុងកាលៈ ទេសៈណាមួយដែលចម្លើយសាក្សីត្រូវបានធ្វើឡើង និងកត់ត្រានោះគឺពិតជាក្នុងរូបវន្ត ចិត្តបាន” ។^{៥៣}

សហព្រះរាជអាជ្ញានៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាអះអាងបញ្ជាក់ថា ចម្លើយ សាក្សីដែលប្រមូលបានមកពីការស៊ើបអង្កេតក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ គឺ “មានសុចរិតយ៉ាងរឹងមាំដែលត្រូវ ឲ្យជឿទុកចិត្តបាន” ក៏ប៉ុន្តែកត់សម្គាល់ថា អង្គជំនុំជម្រះអាចពិចារណាទី១ “ថាតើការបញ្ជាក់ដូច ដែល មានចែងក្នុងអនុវិធាន៧២ស្ទួន(ខ) គឺសមស្របឬមិនសមស្រប”, ទី២ “ចម្លើយសាក្សីអាចទទួលយក

(ក) ថាអ្នកដែលផ្តល់ចម្លើយត្រូវបានប្រាប់ថា ប្រសិនបើខ្លឹមសារនៃចម្លើយលាយលក្ខណ៍អក្សរមិនពិតនោះ អ្នកផ្តល់ចម្លើយ នឹងប្រមូលនឹងច្បាប់ចំពោះការផ្តល់សក្ខីកម្មភ្នែងក្លាយ និង

(ខ) កាលបរិច្ឆេទ និងទីកន្លែងនៃសេចក្តីប្រកាស ។

^{៤៤} រដ្ឋអាជ្ញាប្រឆាំងនឹង ការខ្ចឹក, សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ IT-95-5/18-T, សេចក្តីសម្រេចស្តីពីសំណើរបស់ជនជាប់ចោទសុំឲ្យទទួល យកចម្លើយបន្ថែមរបស់សាក្សី KDZ407, វាក្យខណ្ឌ ១ (អង្គជំនុំជម្រះ ថ្ងៃទី១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២) ។

^{៥០} រដ្ឋអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងស មីឡូសេវិច, សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ IT-02-54-AR73.4, យោបល់ដោយឡែករបស់ចៅក្រម ហ្សាហាបូឌីន ចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះទទួលបានចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីភាពអាចទទួលយកបាននូវភស្តុតាងក្នុងទម្រង់ ជាចម្លើយលាយលក្ខណ៍អក្សរ, វាក្យខណ្ឌ ៧ (អង្គជំនុំជម្រះទទួលបាន, ថ្ងៃទី៣១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣) ។

^{៥១} រដ្ឋអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងណិកាបាត់វ៉ៃ, សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ICTR-99-54-T, សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីសុំឲ្យ សម្រេចទទួលយកចម្លើយលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងសុំឲ្យមានលិខិតបញ្ជាក់លើចម្លើយលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់មន្ត្រីអធិបតី, វាក្យខណ្ឌ ២២ (អង្គជំនុំជម្រះ ថ្ងៃទី១១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១) ។

^{៥២} សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ការខ្ចឹក, វាក្យខណ្ឌ ៥ ។

^{៥៣} វិធាន ៧២ ស្ទួន របស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី ។

បានឬមិនបានប្រសិនបើសាក្សីរូបនោះបានស្លាប់ទៅហើយឬមិនអាចទៅរកឃើញតាមលទ្ធភាពដ៏សមរម្យ ដែលបានធ្វើរួចហើយ” ឬទី៣ ថា តើ “ចម្លើយសាក្សីដែលទទួលយកតាមការផ្តល់ដូនតីតម្រូវឲ្យមានការ បញ្ជាក់ ឬមិនតម្រូវទេ” ដូចជាតាមរយៈការសុំឲ្យ “មានការបញ្ជាក់ពីអ្នកស្រាវជ្រាវលើកាលៈទេសៈ ដែលចម្លើយសាក្សីនោះត្រូវបានធ្វើឡើង ឬតម្រូវឲ្យមានការបង្ហាញបន្ថែមទៀតលើភាព ដែលអាច ជឿទុកចិត្តបាន ដូចជាកំណត់ត្រាដែលធ្វើឡើងនៅពេលយកចម្លើយសាក្សី ឬការថតសំឡេង” ។^{១៤}

កន្លងមក អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចតែម្យ៉ាងថា ចម្លើយសាក្សីដែលមិនប្រមូល ក្រោមការត្រួតពិនិត្យមើលពីតុលាការ “គឺមិនទទួលបាននូវការសន្មត់ថា មានភាពដែលត្រូវជឿទុកចិត្ត បាន” ។^{១៥} ទន្ទឹមនឹងគ្នានេះដែរ អង្គជំនុំជម្រះបាននិយាយថា ខ្លួននឹងយល់ព្រមទទួលយកចម្លើយសាក្សី បែបនេះ ដោយរួមមានសុំបន្តការនៃភាពដែលត្រូវជឿទុកចិត្តបាន។^{១៦} ឥឡូវនេះ អង្គជំនុំជម្រះនឹងត្រូវ សម្រេចថា តើទម្រង់បែបបទតាមវិធាន៧២ ស្តីពីសុំបន្តការ អាយ.ស៊ី.ធី.វ៉ាយ ត្រូវត្រូវយកមក អនុវត្តនៅក្នុងនីតិវិធីរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាឬមិនត្រូវ (ដោយច្រានចោលដាច់ខាត នូវចម្លើយសាក្សីដ៏ច្រើនក្រាស់ក្រែកដែលបានមកពីស្ថានបន្តដែលមិនមែនអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុង តុលាការកម្ពុជា) ថា តើត្រូវជ្រើសរើសយកតែបទសម្ភាសន៍ដែលកំណត់បានថា សាក្សីនោះអាចមក ធ្វើការសួរដេញដោលតទល់ក្នុងការប្តឹងទទួលយកនូវការបង្ហាញតាមដំប្រើសណាមួយដែលអាចមានភាព ត្រូវជឿទុកចិត្តបាន។ តាមដំប្រើសមួយណាក៏ដោយ អង្គជំនុំជម្រះប្រាកដជាប្រឈមនឹងភារកិច្ចដ៏ អស្ចារ្យមួយក្នុងការវាយតម្លៃលើចំនួនឯកសារដ៏ច្រើនលើសលប់នីមួយៗ ដែលមាននៅចំពោះមុខដោយ អនុលោមតាមការអនុវត្តជាអន្តរជាតិជាក់ជាមិនខាន។

^{១៤} សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាស្តីពីវិធាន ៧២ ស្តី, វាក្យខណ្ឌ ៣៧-៤០ ។

^{១៥} តាមការកត់សម្គាល់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបែងចែកយ៉ាងជាក់លាក់នូវឯកសារនាសម័យខ្មែរក្រហមដែលប្រមូលដោយ មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ដែលទទួលបាន “ការសន្មត់ទុកថាមានការពាក់ព័ន្ធ និងជឿទុកចិត្តបាន រួមទាំងយថាភាពផង ដោយមានការ ពិនិត្យលើគោលនយោបាយ និងការអនុវត្តបណ្តាសាររបស់ខ្លួន”, សេចក្តីសម្រេចថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា, វាក្យខណ្ឌ២៧ ជើងទំព័រ ៤៨ ។

^{១៦} ស្តី, វាក្យខណ្ឌ ២៧ ។